



Arrest

nr. 133 235 van 17 november 2014
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 8 juli 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 21 mei 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 mei 2014 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende de weigering van het verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: Betrokkene diende op 7.11.2013 een aanvraag in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (artikel 40 §4, 1ste lid, 2° en 2de lid van de wet van 15.12.1980) in. Ter staving van zijn aanvraag maakte betrokkene aanvankelijk enkel een paar salarisspecificaties over van zijn Nederlandse werkgever (t.e.m. 25 augustus 2013). Hij had echter nagelaten om binnen de gestelde termijn van 3 maanden alle vereiste bewijsstukken voor te leggen (overeenkomstig artikel 50, 2§, 4° van

het KB van 08.10.1981), vandaar dat er op 01.04.2014 door de gemeente werd beslist tot een weigeringsbeslissing zonder bevel waarbij betrokkene alsnog de kans kreeg zijn dossier te vervolledigen. Op 03.04.2014 werd deze beslissing aan betrokkene betekend. Daarna legde betrokkene volgende documenten voor: inschrijvingsbewijs als werkzoekende bij de VDAB, brieven Hulpkas voor werkloosheidsuitkeringen (België) en UVW (Nederland) m.b.t. werkloosheidsuitkering, in te vullen vragenlijst en formulier van de mutualiteit, interim-contracten, registratiedocument interim-kantoor, uitbetaling werkloosheidsuitkering vanuit Nederland, aanvraag werkloosheidsuitkering in België bij HWV als volledig werkloze vanaf 28/04/2014.

Uit de voorgelegde stavingstukken moet worden besloten dat hij de inschrijving niet kan genieten als beschikker van toereikende bestaansmiddelen (artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° en 2de lid van de wet van 15.12.1980) aangezien hij zich heeft ingeschreven als werkzoekende in België, gesolliciteerd heeft en latere werkloosheidsuitkeringen heeft aangevraagd in België. De werkloosheidsuitkering die hij ontving in Nederland kon hij nog 3 maanden meenemen, na zijn verhuis naar België om hier verder werk te zoeken. De verdere regelmaat van de werkloosheidsuitkeringen die hij in Nederland ontving, kan niet meer worden vastgesteld.

Betrokkene is ondertussen langer dan 3 maanden in België en heeft reeds een aanvraag voor werkloosheidsuitkeringen als volledig werkloze in België ingediend na enkele dagen tewerkstelling alhier. Hij dient dus thans als werkzoekende beschouwd te worden. Als werkzoekende dient betrokkene enerzijds aan te tonen dat hij ingeschreven is bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of sollicitatiebrieven voor te leggen en anderzijds te bewijzen dat hij een reële kans maakt om te worden aangesteld. Betrokkene bewijst dat hij ingeschreven is als werkzoekende bij de VDAB en heeft gesolliciteerd. Toch slaagt hij er niet in te overtuigen dat hij een reële kans maakt om te worden aangesteld in België (artikel 50 § 2, 3° van het KB van 08.10.1981). Sinds de indiening van zijn aanvraag is hij er slechts in geslaagd een achttal dagen te werken via interim. Zijn werkzaamheden waren van zo een geringe en marginale omvang en zijn ondertussen reeds achterhaald, dat hij het verblijfsrecht als werknemer uiteraard op deze basis niet kon genieten. Meneer legt verder ook bewijzen voor van meerdere sollicitaties, maar nergens in het dossier zit een bewijs dat hij verder werd weerhouden in een selectieprocedure met concreet uitzicht op tewerkstelling of over een concreet werkaanbod beschikt van een werkgever om in de nabije toekomst op niet-marginale basis aan de slag te kunnen. De reacties van werkgevers die werden toegevoegd aan het dossier zijn negatief. Hieruit blijkt dat betrokkene niet wordt weerhouden wegens een niet geschikt profiel of andere kandidaten de voorkeur kregen. Het is niet omdat betrokkene aantoonde dat hij wel degelijk solliciteert, dat hieruit automatisch ook een reële kans op tewerkstelling volgt. Betrokkene dient deze persoonlijke omstandigheid met de nodige stavingstukken te omkleden, zoals bijvoorbeeld behaalde diploma's, eventueel gevolgde en voorziene beroepsopleidingen enzovoort. Nergens in het dossier zit informatie dat betrokkene over bepaalde kwalificaties of competenties zou beschikken die afgestemd zijn op de Belgische arbeidsmarkt of andere bewijzen waaruit de reële kans op tewerkstelling zou blijken.

Wat wel vaststaat is dat betrokkene na zijn vorige tewerkstelling in Nederland amper nog een paar dagen heeft gewerkt in België. Dit doet niet meteen het beste vermoeden omtrent zijn kansen op (niet-marginale) tewerkstelling. Gelet op deze elementen kan het verblijf van meer dan drie maanden niet worden toegestaan."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan:

"Dat het eerste en enige middel tot nietigverklaring is afgeleid uit de schending van artikel 62 van de Wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit de schending van het motiveringsbeginsel; Dat artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 stelt dat elke individuele bestuurshandeling in feite en in rechte afdoende en uitdrukkelijk gemotiveerd moet zijn; Dat deze laatste uitdrukkelijke, zowel formele als materiële motiveringsplicht op straffe van nietigheid is voorgeschreven; Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar toezicht kan nagaan of de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen; Doordat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid besluit tot weigering van het verblijfsrecht als burger van de Europese Unie, met bevel om het grondgebied te verlaten, om volgende redenen (stuk 1): (...)

Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid het verblijfsrecht van verzoeker dan ook weigert nu verzoeker niet zou aantonen aan het statuut van werknemer/werkzoekende/verwerper voldoende bestaansmiddelen te voldoen; Dat verzoeker op 7 november 2013 om zijn verblijfsrecht als burger van de Europese Unie verzocht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen; Dat verzoeker immers

vanuit Nederland werkloosheidsuitkeringen ontving tot en met 26 april 2014, waarna verzoeker zich onmiddellijk inschreef bij VDAB, met name vanaf 1 mei 2014 en sollicitaties evenals interim-arbeid aanvatte in België; Dat verzoeker inderdaad aantoonde dat hij werkbereid is, werk zoekt en tracht te vinden, hetgeen blijkt uit de veelvuldige sollicitaties welke verzoeker de afgelopen maanden heeft verricht en de interim-arbeid welke inmiddels werd en wordt uitgevoerd; Dat verzoeker bovendien in het verleden fulltime tewerkgesteld was in Nederland, zoals blijkt uit de briefwisseling van UWV, waarin immers staat vermeld dat de gemiddelde duurtijd van diens tewerkstelling 38 uur per week betrof; Dat verzoeker niet alleen een inkomen ontving tot en met mei 2014 en derhalve tot en met de maand mei als beschikker van voldoende bestaansmiddelen dient te worden beschouwd, doch tevens diens verhuur en administratie diende te regelen, hetgeen verklaart waarom er slechts vanaf april/mei 2014 tewerkstelling werd aangevat; Dat het niet meer dan logisch is dat verzoeker vooreerst interim-arbeid verricht, nu er uiteraard niet onmiddellijk vaste contracten worden uitgeschreven; Dat verzoeker thans evenwel opnieuw fulltime is tewerkgesteld, zij het in interim-arbeid; Dat het dan ook geen betoog hoeft dat verzoeker een reële kans heeft op tewerkstelling, nu hij heden zelfs tewerkgesteld is, terwijl hij slechts vanaf de maand mei als werkzoekende dient te worden beschouwd, maand waarin verzoeker zich overigens eveneens inschreef als werkzoekende bij VDAB; Dat er uiteraard aan verzoeker een voldoende lange termijn tot het vinden van tewerkstelling dient te worden verleend, waarbij toch minstens een termijn van 6 maanden als redelijk kan worden beschouwd; Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid verzoeker dan ook verkeerdelijk onmiddellijk als werkzoekende beschouwt; Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid verder niet kan worden gevolgd, waarbij deze stelt dat verzoeker, welke voornamelijk voor een tewerkstelling als schoonmaker solliciteerde, niet zou aantonen dat hij over voldoende kwalificaties of competenties zou beschikken die afgestemd zijn op de Belgische arbeidsmarkt en verzoeker dienaangaande geen diploma's zou voorleggen; Dat er toch moeilijk kan worden gesteld dat verzoeker voor een dergelijke tewerkstelling een diploma dient te hebben, hetgeen des te meer wordt aangetoond door het feit dat verzoeker, nadat actieve zoektocht naar tewerkstelling werd aangevat in april 2014 en hij inschrijving bekam bij diverse interim-kantoren, onmiddellijk tewerkstelling kon aanvangen; Dat verzoeker inderdaad op navolgende data tot aan het nemen van de beslissing werd tewerkgesteld, hoewel er nog tot en met de maand mei uitkeringen werden ontvangen en waarvan de nodige stukken werden voorgelegd:

- 22/4
- 23/4
- 28/4
- 29/4
- 30/4
- 1/5
- 2/5
- 8/5
- 9/5

Dat verzoeker in de maand juni zelfs fulltime werd tewerkgesteld! Dat het bovendien niet eens ter zake doet om als EU-werknemer te worden beschouwd of er tewerkstelling is in dag-week of jaarcontracten en of dit al dan niet tewerkstelling van bepaalde of onbepaalde duur betreft! Dat verzoeker bovendien geen enkel beroep doet op het sociale bijstandssysteem en geen onredelijke belasting vormt; Dat verzoeker dan ook met alle wil van de wereld de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid niet begrijpt; Dat verzoeker dan ook wel degelijk als werkzoekend en thans als werknemer dient te worden beschouwd; Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid wanneer hij een aanvraag weigert bovendien steeds rekening dient te houden met alle elementen van het dossier: de duur van het verblijf in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in België en de banden met het herkomstland, hetgeen hij in casu heeft nagelaten; Evenmin werd aan verzoeker de mogelijkheid geboden dienaangaande de nodige bewijsstukken en verdediging aan te voeren; Dat de Gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook totaal onredelijk en onterecht optreedt door het verblijfsrecht aan verzoeker te weigeren; Dat de Staatssecretaris voor Migratie en Asielbeleid dan ook bij het nemen van diens beslissing niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze niet correct heeft beoordeeld en derhalve een onredelijke beslissing heeft getroffen."

2.2. De verzoekende partij betoogt dat zij tot en met mei 2014 een inkomen ontving en derhalve als beschikker over voldoende bestaansmiddelen diende te worden beschouwd. De verzoekende partij voert voorts aan dat het logisch is dat zij vooralsnog enkel interim arbeid in België verrichtte. Er zou geen rekening gehouden zijn met alle elementen van haar dossier.

De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Artikel 40, § 4 van de vreemdelingenwet luidt:

"§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij :

1 ° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld;

2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt."

De verzoekende partij betoogt dat zij als beschikker over voldoende bestaansmiddelen diende te worden beschouwd.

Het loutere feit dat de verzoekende partij tot en met mei 2014 een Nederlandse werkloosheidsuitkering ontving, doet geen afbreuk aan de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris, gelet op het feit dat werd opgemerkt dat de verzoekende partij tevens een aanvraag voor werkloosheidsuitkeringen in België had ingediend. Uit het feit dat de verzoekende partij dergelijke aanvraag indiende, blijkt reeds afdoende dat zij niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf in het Rijk ten laste zou komen van het sociale bijstandstelsel.

Het gegeven dat de verzoekende partij gedurende het onderzoek van haar aanvraag van de verklaring van inschrijving nog een Nederlandse uitkering ontving, impliceert niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet vermocht vast te stellen dat zij niet kan worden beschouwd als beschikker over voldoende bestaansmiddelen.

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat de verzoekende partij als werkzoekend dient te worden beschouwd. Uit de stukken van het administratief dossier, die de gemachtigde ter kennis waren gebracht voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing, bleek dat de verzoekende partij sedert het indienen van haar aanvraag tot verblijf - gedurende een periode van zes maanden - slechts een achttal dagen had gewerkt via interim. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de staatssecretaris om te besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling.

De verzoekende partij kan niet worden gevolgd in de stelling dat haar aanvraag tot en met mei 2014 diende te worden beschouwd als een aanvraag als beschikker over voldoende bestaansmiddelen en pas vanaf juni 2014 als een aanvraag als werkzoekende.

Gelet op het feit dat terecht werd besloten dat de aanvraag van de verklaring van inschrijving moest beschouwd worden als een aanvraag als werkzoekende, vermocht de gemachtigde wel degelijk te onderzoeken of er een reële kans op tewerkstelling is vanaf het indienen van de aanvraag. De Raad benadrukt dat werd vastgesteld dat de verzoekende partij in een periode van zes maanden slechts een achttal dagen heeft gewerkt, zodat de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk werd genomen.

In zoverre de verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij sedert juni 2014 fulltime tewerkgesteld is, in interim verband, laat de Raad nog gelden dat de gemachtigde van de staatssecretaris hiermee geen rekening heeft kunnen houden bij het nemen van de bestreden beslissing. De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen.

Indien de verzoekende partij er op heden in zou geslaagd zijn om tewerkstelling te bekomen, staat het haar vrij op grond hiervan een nieuwe aanvraag van een verklaring van inschrijving in te dienen, doch een dergelijk element kan geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft nog kritiek op het feit dat in de bestreden beslissing wordt opgemerkt dat zij diploma's diende voor te leggen. De Raad merkt op dat de betrokken opsomming slechts ten informatieve titel in de bestreden beslissing werd opgenomen, ten einde te verduidelijken op welke wijze de verzoekende partij onder meer had kunnen bewijzen dat zij over kwalificaties of competenties beschikt, die zijn afgestemd op de Belgische arbeidsmarkt.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend veertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC